

ಅರಾಧನೆಯ ಶಿಷ್ಟಾಚಾರಗಳು

ಒಮ್ಮೆ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಬಿನ್ ಉಮರ್(ರ) ತಮ್ಮ ಸಂಗಡಿಗರೊಡನೆ ಮದೀನಕ್ಕೆ ಸಮೀಪದ ಮರಳುಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಗೋ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ದಾರಿವೆಚ್ಚವೂ ಜತೆಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಊಟದ ಸಮಯವಾಯಿತು. ಸಂಗಡಿಗರು ಊಟದ ತಯಾರಿ ನಡೆಸತೊಡಗಿದರು. ಅನತಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ಕುರಿ ಮೇಯಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಯುವಕ ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಸಲಾಮ್ ಹೇಳಿದ. ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಬಿನ್ ಉಮರ್(ರ) ಹೇಳಿದರು, “ಬಾ! ಒಳ್ಳೆಯ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೀಯ. ಬಾ ಊಟ ಮಾಡುವಿಯಂತೆ...” ಆದರೆ ಆ ಯುವಕ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಹೇಳಿದ, “ಧನ್ಯವಾದ. ನಾನು ಉಪವಾಸದಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ.” ಯುವ ಕುರಿಗಾಹಿಯ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಬಿನ್ ಉಮರ್(ರ) ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಅವರು ಕೇಳಿದರು, “ಮರುಭೂಮಿಯ ಈ ಸೆಖೆಯಲ್ಲಿ, ಅದರಲ್ಲೂ ಗುಡ್ಡ-ಬೆಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಕುರಿ ಮೇಯಿಸುತ್ತಿರುವೆ. ಇಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಉಪವಾಸ ಆಚರಿಸುತ್ತಿರುವುದೇ?” ಬಳಿಕ ಅವರು ಆ ಯುವಕನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಬಯಸಿದರು. ಅವರು ಕೇಳಿದರು, “ಒಂದು ಕುರಿಯನ್ನು ನಮಗೆ ಮಾರುವೆಯಾ? ಒಳ್ಳೆಯ ಬೆಲೆ ನೀಡುವೆನು. ಉಪವಾಸ ಪಾರಣೆಗೆ ಮಾಂಸವನ್ನೂ ನೀಡುವೆನು.”

“ಆದರೆ ಈ ಕುರಿಗಳು ನನ್ನವಲ್ಲ. ನನ್ನ ಯಜಮಾನರದ್ದು” ಯುವಕ ಅಷ್ಟೇ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಹೇಳಿದ.

“ನಿನ್ನ ಯಜಮಾನನೊಡನೆ ಒಂದು ಕುರಿಯನ್ನು ತೋಳವು ತಿಂದಿತೆಂದು ಹೇಳಿದರಾಯಿತು” ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಬಿನ್ ಉಮರ್(ರ) ಆ ಯುವಕನ ಗಾಂಭೀರ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲೋಸುಗ ಉಪಾಯ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟರು.

ಈ ಉಪಾಯವನ್ನು ಕೇಳಿ ಯುವಕ ಬಹಳ ಕ್ರೋಧಿತನಾದನು ಮತ್ತು ತಕ್ಷಣವೇ ಅವರ ಬಳಿಯಿಂದ ಎದ್ದು ಹೊರಡುತ್ತಾ, ಆಕಾಶದೆಡೆಗೆ ಬೆರಳೆತ್ತಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳತೊಡಗಿದ, “ನಾನು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಏನು ಉತ್ತರ ನೀಡಲಿ... ನಾನು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಏನು ಉತ್ತರ ನೀಡಲಿ...”

ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಬಿನ್ ಉಮರ್(ರ) ವಿಚಿತ್ರವಾದ ತೊಳಲಾಟದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದರು. ಅವರು ಆ ಕುರಿಗಾಹಿಯ ಮಾತನ್ನು ಪುನರಾವರ್ತಿತು ಅಳುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಬಳಿಕ ಅವರು ಮದೀನಕ್ಕೆ ತಲುಪಿದಾಗ ಆ ಕುರಿಗಾಹಿಯ ಒಡೆಯನನ್ನು ಭೇಟಿಯಾದರು ಮತ್ತು ಕುರಿಗಳ ಸಮೇತ ಕುರಿಗಾಹಿಯನ್ನು ಖರೀದಿಸಿ, ಬಿಡುಗಡೆಗೊಳಿಸಿದರು. ಈ ಪ್ರಕಾರ, ಓರ್ವ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಯು ಸದಾ ಅಲ್ಲಾಹನ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನಿರಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಯಾವತ್ತಿಗೂ ಪಾಪ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಎಸಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ತನ್ನ ಪ್ರಭು ಸದಾ ತನ್ನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಆಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವನು ಅರಿತಿದ್ದಾನೆ. ಅಲ್ಲಾಹನೊಂದಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಸಿ ದಾಸನ ಸಂಬಂಧವು ಬಹಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಎಲ್ಲಿಯ ನಿರಪೇಕ್ಷ ಪ್ರಭು? ಎಲ್ಲಿಯ ಅಸಹಾಯಕ ದಾಸ? ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ದೇವನ ಘನತೆ ಮತ್ತು ದಾಸನ ವಿನಮ್ರತೆಗೆ ಪೂರಕವಾದಂತಹ ಶಿಷ್ಟಾಚಾರಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯ ತಾನೇ? ಉದಾಹರಣೆಗೆ:

1. ದಾಸನು ದೇವಸಹಭಾಗಿತ್ವದ ಮಾಲಿನ್ಯದಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮುಕ್ತನಾಗಿರಬೇಕು, ಕೇವಲ ಅಲ್ಲಾಹನ ದಾಸ್ಯತನದಲ್ಲಿ ಏಕನಿಷ್ಠನಾಗಿರಬೇಕು, ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ತನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನೆಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸಬೇಕು, ಆರಾಧನೆಗಳಿಗೆ ಕೇವಲ ಅಲ್ಲಾಹನು ಅರ್ಹನೆಂದು ಒಪ್ಪಬೇಕು. ಅಲ್ಲಾಹ್ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ,

﴿وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا ۚ﴾ النساء: 36

“ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಅಲ್ಲಾಹನ ದಾಸ್ಯ-ಆರಾಧನೆ ಮಾಡಿರಿ. ಅವನೊಂದಿಗೆ ಯಾರನ್ನೂ ಸಹಭಾಗಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಡಿರಿ.” (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನ್: 4: 36)

2. ದಾಸ್ಯತನ ಮತ್ತು ಆರಾಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಕಳಂಕತೆ ಇರಬೇಕು. ಕರ್ಮಗಳು ಸ್ವೀಕರಿಸಲ್ಪಡಲಿಕ್ಕಿರುವ ಮೂಲಭೂತ ಶರ್ತವು ನಿಷ್ಕಳಂಕತೆಯಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸರಿದು ತೋರಿಕೆ,

ಡಂಬಾಚಾರ ಮತ್ತಿತರ ಯಾವುದೇ ಉದ್ದೇಶದೊಂದಿಗೆ ಎಸಗಲಾಗುವ ಕಾರ್ಯವು ಅಲ್ಲಾಹನ ಬಳಿ ಸ್ವೀಕಾರಾರ್ಹವೆನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೀಗೆ ಘೋಷಿಸಲಾಗಿದೆ.

﴿فَمَنْ كَانَ يَرْحُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ﴿١١٠﴾﴾ **الكهف: 110**

“ಆದುದರಿಂದ ತನ್ನ ಪ್ರಭುವಿನ ಭೇಟಿಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವವನು ಸತ್ಕರ್ಮಗಳನ್ನೆಸಗಲಿ ಮತ್ತು ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪ್ರಭುವಿನೊಂದಿಗೆ ಯಾರನ್ನೂ ಸಹಭಾಗಿಯಾಗಿ ಮಾಡದಿರಲಿ.” (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನ್: 18: 110)

3. ದಾಸನು ದೇವಭಯದಿಂದ ಕಂಪಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಯಾರೊಡನೆ ಆತ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಬೆಳೆಸಬಯಸುತ್ತಾನೋ ಅವನು ಸರ್ವಲೋಕಗಳ ಸಕಲ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ಅರಿಯುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಆಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ಎಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೆಂದರೆ ಹೃದಯದೊಳಗೆ ಹುದುಗಿಕೊಂಡಿರುವ ರಹಸ್ಯವನ್ನೂ ಬಲ್ಲವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಹೀಗಿರುತ್ತಾ ಓರ್ವ ಮುಸ್ಲಿಮನು ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿದ್ದಾಗಲೂ ಜನರ ನಡುವೆ ಇದ್ದಾಗಲೂ ಎಲ್ಲ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೂ ಅಲ್ಲಾಹನ ಅನುಸರಣೆಗೆ ಕಟಿಬದ್ಧನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅವನ ಆಜ್ಞೋಲ್ಲಂಘನೆಯಿಂದ ಮಾರು ದೂರವಿರುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರೊಡನೆ(ಸ) ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ‘ಇಹ್ಸಾನ್’ನ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿಸಲಾದಾಗ ಅವರೆಂದರು,

"الإحسان أن تعبد الله كأنك تراه فإن لم تكن تراه فإنه يراك" (متفق عليه)

“ನೀವು ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಭಾವಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿರಿ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಹಾಗೆ ಭಾವಿಸಲಾಗದಿದ್ದರೆ, ಅವನಂತೂ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ.” (ಮುತ್ತಫಕ್ ಅಲೈಹಿ)

4. ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಯು ಅಲ್ಲಾಹನಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ಸಹಾಯವನ್ನು ಬೇಡುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಾಹನು ತನಗೆ ಏನನ್ನಾದರೂ ನೀಡಲಿಚ್ಛಿಸಿದರೆ ಯಾರಿಂದಲೂ ತಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ತನ್ನಿಂದ ಏನನ್ನಾದರೂ ಕಸಿಯ ಬಯಸಿದರೆ, ಯಾರಿಂದಲೂ ಅದನ್ನು ಮರಳಿ ಕೊಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ; ಅಲ್ಲಾಹನಾದರೋ ಸಕಲ ವಿಷಯಗಳ ಮೇಲೂ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಅವನ ಆ ವಿಶ್ವಾಸವು ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮುಂದೆಯೇ ಅವನು ತನ್ನ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನಿಡುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಸಹಾಯವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನೇ ಹೀಗೆ ಕಲಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ,

﴿قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمَلِكِ تُؤْتِي الْمَلِكَ مَن تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمَلِكَ مِمَّن تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَن تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَن تَشَاءُ ﴿٢٦﴾﴾

آل عمران: 26 ﴿بَيِّنَاتٍ لِّكُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٦﴾﴾

“ಹೇಳಿರಿ- ಓ ಅಲ್ಲಾಹ್, ಸಕಲ ವಿಶ್ವಾಧಿಪತ್ಯದ ಒಡೆಯನೇ, ನೀನು ನಿನಗಿಷ್ಟ ಬಂದವರಿಗೆ ರಾಜ್ಯಾಧಿಕಾರ ನೀಡುವೆ ಮತ್ತು ನಿನಗಿಷ್ಟ ಬಂದವರಿಂದ ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳುವೆ. ನಿನಗಿಷ್ಟ ಬಂದವರಿಗೆ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಪ್ರದಾನ ಮಾಡುವೆ. ನಿನಗಿಷ್ಟ ಬಂದವರನ್ನು ಅವಮಾನಪಡಿಸುವೆ. ಒಳಿತುಗಳು ನಿನ್ನ ಅಧಿಕಾರ ಹಸ್ತದಲ್ಲಿವೆ. ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ನೀನು ಸರ್ವಶಕ್ತನಾಗಿರುವೆ.” (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನ್: 3: 26)

ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು(ಸ) ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ,

"إذا سألت فسأل الله وإذا استعنت فاستعن بالله"

“ನೀವು ಬೇಡುವುದಿದ್ದರೆ, ಅಲ್ಲಾಹನೊಡನೆ ಬೇಡಿರಿ ಮತ್ತು ಸಹಾಯ ಯಾಚಿಸುವುದಿದ್ದರೆ, ಅಲ್ಲಾಹನಲ್ಲಿ ಯಾಚಿಸಿರಿ.”

5. **ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಯು ಕೇವಲ ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾನೆ.** ಈ ಪ್ರೀತಿಯೇ ಅಲ್ಲಾಹನ ಆಜ್ಞಾಪಾಲನೆಗೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಾಹ್ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ,

﴿ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ ۗ ﴾ البقرة: ١٦٥

“ವಸ್ತುತಃ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ಅತ್ಯಧಿಕವಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನೇ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾರೆ.” (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನ್: 2: 165)

6. **ದೇವಾದೇಶಗಳ ಪಾಲನೆಯು ವಿಶ್ವಾಸಿಯ ದ್ವಿತೀಯ ಸ್ವಭಾವವಾಗಿರುತ್ತದೆ.** ದೇವಾದೇಶವನ್ನು ಆಲಿಸಿದೊಡನೆ ಆತ ಅದನ್ನು ಪಾಲಿಸಲು ಧಾವಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ನಿಷಿದ್ಧ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ಮಾರು ದೂರ ಓಡುತ್ತಾನೆ. ದೇವಾದೇಶ ಪಾಲನೆಯಲ್ಲಿ ಆತ ಆಲಸ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವುದೂ ಇಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ಲಘುವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಇಲ್ಲ; ಬದಲಾಗಿ, ಧರ್ಮನಿಷ್ಠೆಯ ದಾರಿವೆಚ್ಚವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಚ್ಚು ಚುರುಕುತನದಿಂದಲೇ ಗಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಆತ ಬಲ್ಲನು. ಅಲ್ಲಾಹ್ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ,

﴿ وَمَنْ يُعْظَمَ شَعْبِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ ۗ ﴾ الحج: ٣٢

“ಯಾರಾದರೂ ಅಲ್ಲಾಹನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ ಲಾಂಛನಗಳನ್ನು ಗೌರವಿಸಿದರೆ ಇದು ಹೃದಯಗಳ ‘ಭಕ್ತಿ’ಯಿಂದಾಗಿದೆ.” (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನ್: 22: 32)

7. **ಅಲ್ಲಾಹನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ ಮೇರೆಯನ್ನು ಮೀರುವುದನ್ನು ವಿಶ್ವಾಸಿಯು ಸಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ.** ಹಾಗಾಗಿ ಯಾರಾದರೂ ಪಾಪವೆಸಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಅಥವಾ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸುವುದನ್ನು ಕಂಡರೆ, ಅವನ ವಿಶ್ವಾಸಪರವಾದ ಸ್ವಾಭಿಮಾನವು ಎಚ್ಚಿತ್ತುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅವನು ಮುಂದುವರಿದು ಅದನ್ನು ತಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಹೀಯಾಳಿಸುವುದನ್ನು ಅಥವಾ ದೇವಗಂಧದ ಬಗ್ಗೆ ಆಕ್ಷೇಪ ಎತ್ತುವುದನ್ನು ಅಥವಾ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರ(ಸ) ಗೌರವಕ್ಕೆ ಚ್ಯುತಿಯುಂಟಾಗುವಂತಹ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಅವನು ಸಹಿಸಲಾರ. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅವನು ರೋಷಾಕುಲನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತಡೆಯಲು ಸಾದ್ಯಂತ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗೆ ಅವಹೇಳನ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಕ್ರೋಧದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತಾನೆ.

8. **ವಿಶ್ವಾಸಿಯು ತನ್ನ ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮೇಲೆಯೇ ಭರವಸೆಯನ್ನಿರಿಸುತ್ತಾನೆ.** ಅಲ್ಲಾಹ್ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ,

﴿ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ ۗ وَكَفَى بِهِ ذُنُوبَ عِبَادِهِ خَيْرًا ۗ ﴾ الفرقان: ٥٨

“ಸ್ವಯಂ ಜೀವಂತನೂ ಅಮರನೂ ಆಗಿರುವ ದೇವನ ಮೇಲೆ ಭರವಸೆಯಿಡಿರಿ.” (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನ್: 25: 58)

ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ,

﴿ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ بَلِغُ أَمْرِهِ ۗ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ۗ ﴾ الطلاق: ٣

“ಅಲ್ಲಾಹನ ಮೇಲೆ ಭರವಸೆ ಇಡುವವನ ಪಾಲಿಗೆ ಅವನೇ ಸಾಕು. ಅಲ್ಲಾಹನು ತನ್ನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಿಯೇ ತೀರುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಾಹನು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಸ್ತುವಿಗೂ ಒಂದು ವಿಧಿಯನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾನೆ.” (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನ್: 65: 3)

ತವಕ್ಕುಲ್(ಭರವಸೆ)ಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ತಮ್ಮ ಸಹಚರರನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ,

“لَوْ أَنَّكُمْ تَوَكَّلْتُمْ عَلَى اللَّهِ حَقَّ تَوَكُّلِهِ لَرَزَقْنَاكُمْ كَمَا يَرْزُقُ الطَّيْرَ ، تَغْدُوا خِمَاصًا وَتَرَوْحُ بِطَانًا” (ترمذي)

“ಒಂದು ವೇಳೆ ನೀವು ಅಲ್ಲಾಹನ ಮೇಲೆ ಭರವಸೆಯನ್ನಿರಿಸಬೇಕಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಭರವಸೆಯನ್ನಿರಿಸಿದರೆ, ಪಕ್ಷಿಗಳು ಗಳಿಸುವಂತಹ ಜೀವನಾಧಾರವನ್ನು ಗಳಿಸಬಲ್ಲರಿ. ಪಕ್ಷಿಯು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಖಾಲಿ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸಂಜೆ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಸಿ ಮರಳುತ್ತದೆ.” (ತಿಮಿಫದಿ)

9. ವಿಶ್ವಾಸಿಯು ಅಲ್ಲಾಹನ ವಿಧಿಯ ಮುಂದೆ ತಲೆ ಬಾಗಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಇದು ಅವನ ವಿಶ್ವಾಸದ ಬೇಡಿಕೆಯೂ ಆಗಿದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಘೋಷಣೆಯೂ ಆಗಿದೆ. ಅವನು ಎಂತಹ ಸಂಕಷ್ಟದಲ್ಲೂ ಸಹನೆ ವಹಿಸುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ನಾಲಗೆಯಿಂದ ಎಂದೂ ಅಲ್ಲಾಹನು ನನ್ನೊಡನೆ ಇದೇನು ಮಾಡಿದನು ಎಂಬಂತಹ ಆಕ್ಷೇಪದ ಮಾತನ್ನಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನು ಎಲ್ಲ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೂ ದೇವವಿಧಿಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಾಹ್ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ,

﴿ وَنَبَلُّوكُمْ بِثِيَابٍ مِنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقَصٍ مِنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ ۗ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٥﴾ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿١٥٦﴾ أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ

الْمُهْتَدُونَ ﴿١٥٧﴾ البقرة: ١٥٥ - ١٥٧

“ನಾವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಭಯಾಶಂಕೆ, ಹಸಿವು, ಧನಹಾನಿ, ಜೀವಹಾನಿ ಮತ್ತು ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ನಾಶಗಳಿಗೊಳಪಡಿಸಿ ಅವಶ್ಯವಾಗಿಯೂ ಪರೀಕ್ಷಿಸುವೆವು. ಇಂತಹ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿ ತಾಳ್ಮೆ ವಹಿಸಿದವರಿಗೆ ಸುವಾರ್ತೆ ನೀಡಿರಿ. ಅಂತಹವರ ಮೇಲೆ ವಿಪತ್ತೇನಾದರೂ ಎರಗಿದಾಗ ಅವರು ‘ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ನಾವು ಅಲ್ಲಾಹನವರು ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹನೆಡೆಗೇ ನಮಗೆ ಮರಳಲಿಕ್ಕಿದೆ’ ಎನ್ನುವರು. ಅವರ ಮೇಲೆ ಅವರ ಪ್ರಭುವಿನ ಕಡೆಯಿಂದ ಮಹಾ ಅನುಗ್ರಹಗಳಿರುವುವು. ಅವನ ಕಾರುಣ್ಯವು ಅವರನ್ನು ಆಚ್ಛಾದಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಇಂತಹವರೇ ಸನ್ಮಾರ್ಗ ಹೊಂದಿದವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.” (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನ್: 2: 155-157)

10. ವಿಶ್ವಾಸಿಯು ಅಲ್ಲಾಹನ ನೈಜ ಆಣೆ ಹಾಕುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು(ಸ) ಹೀಗೆಂದಿದ್ದಾರೆ,

"ان الله عز وجل ينهاكم أن تحلفوا بأبائكم ، فمن كان حالفا فليحلف بالله أو لييسكت (متفق عليه)"
 “ಜನರೇ! ಅಲ್ಲಾಹನು ತಂದೆ ತಾತಂದಿರ ಆಣೆ ಹಾಕುವುದರಿಂದ ತಡೆದಿರುವನು. ಯಾರಿಗಾದರೂ ಆಣೆ ಹಾಕುವುದಿದ್ದರೆ ಕೇವಲ ಅಲ್ಲಾಹನ ಆಣೆ ಹಾಕಲಿ, ಇಲ್ಲವೇ ಮೌನವಾಗಿರಲಿ.” (ಮುತ್ತಫಕ್ ಅಲೈಹಿ)

11. ವಿಶ್ವಾಸಿಯು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಈ ಅನುಗ್ರಹಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅಲ್ಲಾಹನದೇ ಕೊಡುಗೆಗಳಾಗಿವೆ, ಅವುಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಸಲ್ಲಿಸುವುದು ಎಲ್ಲ ವಿಧದಲ್ಲೂ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಅವನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಈ ವಾಣಿಯನ್ನು ಸದಾ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿರಿಸಿರುತ್ತಾನೆ,

﴿ وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِن شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِن كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ ﴿٧﴾ إبراهيم: ٧

“ನೀವು ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿದ್ದರೆ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರದಾನ ಮಾಡುವೆನೆಂದೂ ನೀವು ಕೃತಘ್ನತೆ ತೋರಿದರೆ ನನ್ನ ಶಿಕ್ಷೆಯು ಅತ್ಯಂತ ಕಠಿಣವಾಗಿದೆಯೆಂದೂ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಭು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದುದನ್ನೂ ಸ್ಮರಿಸಿರಿ.” (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನ್: 14: 7)

12. ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಟ್ಟು ಮರಳುವುದು ಮತ್ತು ದೇವನ ಕಡೆಗೆ ಒಲಿಯುವುದು ವಿಶ್ವಾಸಿಯ ಮೂಲಭೂತ ಗುಣವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹ್ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ,

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تُوْبُوْا إِلَىٰ ٱللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوْحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُم جَنَّٰتٍ

تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَارُ ﴿٨﴾ التَّحْرِيم: ٨

“ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಗಳೇ, ಅಲ್ಲಾಹನೊಡನೆ ಪಶ್ಚತ್ತಾಪ ಪಡಿರಿ. ನಿಷ್ಕಳಂಕವಾದ ಪಶ್ಚತ್ತಾಪ, ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಭು ನಿಮ್ಮ ದೋಷಗಳನ್ನು ಅಳಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮನ್ನು ತಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕಾಲುವೆಗಳು ಹರಿಯುತ್ತಿರುವ ಸ್ವರ್ಗೋದ್ಯಾನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಗೊಳಿಸಲೂ ಬಹುದು.” (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನ್: 66: 8)

ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಹೀಗೆಂದಿರುವನು,

﴿وَتُوْبُوْا إِلَىٰ ٱللَّهِ جَمِيْعًا أَيُّهُ ٱلْمُوْمِنُوْنَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿٣١﴾ النُّوْر: ٣١

“ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಗಳೇ! ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಅಲ್ಲಾಹನೊಡನೆ ಕ್ಷಮಾಯಾಚನೆ ಮಾಡಿರಿ. ನಿಮಗೆ ಯಶಸ್ಸು ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗಲೂ ಬಹುದು.” (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನ್: 24: 31)

ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು(ಸ) ಹೀಗೆಂದಿದ್ದಾರೆ,

"يَا أَيُّهَا النَّاسُ تُوْبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ فَإِنِّي أَتُوْبُ إِلَيْهِ فِي ٱلْيَوْمِ مِائَةَ مَرَّةٍ" (مسلم)

“ಓ ಜನರೇ! ಅಲ್ಲಾಹನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಪಶ್ಚತ್ತಾಪ ಪಟ್ಟು ಮರಳಿರಿ. ನಾನು ದಿನದಲ್ಲಿ ನೂರು ಬಾರಿ ಪಶ್ಚತ್ತಾಪ ಪಡುತ್ತೇನೆ.” (ಮುಸ್ಲಿಮ್)

ಇವು, ಓರ್ವ ವಿಶ್ವಾಸಿಯು ಅಲ್ಲಾಹನೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಸ್ಥಾಪಿಸಿರುವ ವೇಳೆ ತೋರುವ ದೇವದಾಸ್ಯತನದ ಶಿಷ್ಟಾಚಾರಗಳಾಗಿವೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಅನುಗ್ರಹಗಳಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆ, ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ಪಶ್ಚತ್ತಾಪ, ಅಲ್ಲಾಹನ ಆಜ್ಞೋಲ್ಲಂಘನೆಯಿಂದ ಲಜ್ಜೆ, ಕ್ಷಮಾ ಯಾಚನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ, ಅಲ್ಲಾಹನ ಮೇಲೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಭರವಸೆ, ಅವನ ಕೃಪೆಯ ಆಗ್ರಹ, ಅವನ ಕ್ರೋಧದ ಬಗ್ಗೆ ಭಯ, ದೇವವಿಧಿಗೆ ಅಸ್ತು, ಸಹನೆ-ಸಂಯಮದ ಪುತ್ಥಳಿ, ಸದಾ ದೇವಸ್ಮರಣೆ, ಸುಳ್ಳು ಆಣೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವೈರ, ಕೇವಲ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಹಾಯದ ಬೇಡಿಕೆ, ದೇವಸ್ತುತಿಯಲ್ಲಿ ಮಗ್ನ, ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾಗಿದ್ದಾಗಲೂ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗಲೂ ಏಕನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಅಲ್ಲಾಹನ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಳಿಕೊಂಡಿರುವುದು....

ಇವೇ ಮೊದಲಾದುವು ದೇವದಾಸ್ಯತನದ ಶಿಷ್ಟಾಚಾರಗಳಾಗಿವೆ. ಇವುಗಳ ಹೊರತು ದೇವನೊಂದಿಗಿನ ಸಂಬಂಧವು ಸತ್ವಹೀನವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

* * * * *